

Arrest

nr. 45 038 van 17 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 12 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 17 maart 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 19 maart 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 april 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 25 november 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen nadat verzoeker geen gevolg had gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar zijn gekozen woonplaats werd gestuurd en hem opriep voor gehoor op 21 oktober 2009 en verzoeker geen geldige reden meedeelde ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen een termijn van vijftien dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor. Deze beslissing werd aangetekend verzonden

op 26 november 2009. Na een verzoek tot heropening, ingediend op 11 december 2009, ging de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 december 2009 over tot intrekking van deze beslissing.

1.3. Verzoeker werd gehoord op 25 februari 2010. Op 12 maart 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 maart 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjiitisch moslim afkomstig uit Kawthariya, gelegen in Zuid-Libanon. Zonder medeweten van haar familie begon u eind 2008 een relatie met M.(...) B.(...), de dochter van een verantwoordelijke van de "Hezbollah". Jullie ontmoetten elkaar regelmatig in de leegstaande woning van uw grootouders en hadden er seksueel contact. Midden februari 2009 werd u in uw geboortedorp benaderd door de vader van uw vriendin. Deze verbod u om nog langer met zijn dochter om te gaan. U gaf hem te kennen dat u zich hieraan zou houden. Hierop volgend belde u uw vriendin en stelde haar van het gebeurde op de hoogte. Vervolgens spraken jullie af om jullie relatie te hervatten wanneer de kwestie overgewaaid was. Op 29 februari 2009 belde uw vriendin u op en informeerde hoe u jullie relatie zag evolueren. Toen u aangaf dat u jullie relatie wou verbreken, antwoordde uw vriendin dat ze haar ouders van alle details van jullie relatie op de hoogte zou stellen. Uit vrees voor de reactie van de ouders van uw vriendin dook u vervolgens onder bij een vriend in het dorp Akhbiya. Via telefonisch contact met uw ouders vernam u er de volgende dag dat de ouders van uw vriendin uw ouderlijk huis bezochten. Bij dit bezoek informeerden de ouders van uw vriendin naar uw verblijfplaats. Daarnaast beledigden ze uw ouders, sloegen uw zus en gaven te kennen dat u gedood zou worden indien ze u opmerkten. Uit vrees voor uw leven vluchtte u nog dezelfde dag via Chtoura naar Syrië. Verborgen in een vrachtwagen vluchtte u vervolgens naar Turkije. Na een verblijf van vijf dagen in Istanbul reisde u verborgen in een vrachtwagen naar België, om hier op 19 maart 2009 asiël aan te vragen. Via contact met uw ouders vernam u dat de ouders van uw voormalige vriendin uw ouders herhaaldelijk te kennen gaven dat ze u zouden vermoorden indien ze u weten te vinden.

B. Motivering

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aantoonbaar dat u in Libanon vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert, noch dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van volgende redenen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u daadwerkelijk een relatie had met de dochter van een verantwoordelijke van "Hezbollah", geheten M.(...) B.(...). Niet alleen legt u geen begin van bewijs voor van het bestaan van deze relatie, daarnaast dient te worden opgemerkt dat u niet vertrouwd bent met een aantal elementaire gegevens betreffende de identiteit en de levensloop van uw vriendin. Zo kent u ondanks het feit dat jullie regelmatig telefoneerden haar gsm-nummer niet meer (zie gehoorverslag CGVS, p.3), weet niet tot op welke leeftijd ze naar school ging (zie gehoorverslag CGVS, p.4), weet niet wat ze gestudeerd had (zie gehoorverslag CGVS, p.4), bent niet vertrouwd met de datum van haar verjaardag (zie gehoorverslag CGVS, p.4), weet niet wie haar vriendinnen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.5), weet niet wat haar favoriete muziek is (zie gehoorverslag CGVS, p.5) en slaagt er evenmin in om verdere bijzonderheden van uw vriendin op te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Immers u gevraagd naar wat uw vriendin dan wel over zichzelf vertelde of waarover ze zo al sprak, stelt dat u zich dit niet meer herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gezien u toch beweert met deze persoon een relatie te hebben gehad wekt uw vergetelheid hieromtrent toch wel de nodige verbazing.

Voorts weet u weinig concreets te vertellen met betrekking tot de vader van uw vriendin. Zo weet u niet welke verantwoordelijkheid hij precies draagt voor "Hezbollah", noch wat hij precies deed voor "Hezbollah" (zie gehoorverslag CGVS, p.5) en weet u niet of haar vader in het dorp of elders tewerkgesteld was (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gezien de door u geschilderde gang van zaken kan er toch van worden uitgegaan dat u hieromtrent een iets meer gedetailleerde kennis zou bezitten, temeer het niet meer dan logisch is dat u toch wel eens met uw vriendin over hem zou hebben gesproken en u zich met betrekking tot hem sowieso zou hebben geïnformeerd daar u beweert net omwille van deze persoon het land te hebben moeten verlaten.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw beschrijving van het verloop van uw relatie met M.(...) B.(...) vaag is. Zo herinnert u zich niet wat u haar zei bij jullie eerste ontmoeting (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Het Commissariaat-generaal verwacht geen exacte reproductie van de door

jullie gewisselde woorden, doch er kan toch van u worden verwacht minstens de strekking van het gesprek weer te geven. U weet daarenboven zelfs bij benadering niet te preciseren hoelang jullie eerste gesprek duurde (zie gehoorverslag CGVS, p.3), weet zelfs bij benadering niet aan te geven hoe vaak u met uw vriendin afsprak in de leegstaande woning van uw grootouders (zie gehoorverslag CGVS, p.4) en herinnert zich niet wanneer jullie voor het eerst seksueel contact hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

Uw geringe vertrouwdheid met deze elementaire persoonsgegevens van uw vriendin en uw vage beschrijving van het verloop van jullie relatie roepen fundamentele twijfel op over uw bewering dat u met deze dame een relatie had. Vermits de door u ingeroepen moeilijkheden een rechtstreeks gevolg zijn van uw relatie met deze dame ondermijnt zulks de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenzeer.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw beschrijving van de bedreigingen die uw ouders na uw vlucht zouden ondergaan hebben vaag is. Zo weet u niet te preciseren wanneer de vader van uw voormalige vriendin uw ouders precies bedreigde (zie gehoorverslag CGVS, p.9), weet niet hoe vaak de vader van uw voormalige vriendin uw ouders bedreigde (zie gehoorverslag CGVS, p.9) en weet evenmin wanneer de vader van uw voormalige vriendin uw vader voor het laatst bedreigde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Zulks roept twijfel op over de geloofwaardigheid van dit aspect van uw verklaringen en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde kopie van uw rijbewijs biedt aanwijzing van uw identiteit maar deze wordt in bovenstaande vaststellingen niet betwist. Het door u neergelegde attest opgesteld door burgemeester A.(...) M.(...) M.(...) op 2 december 2009 doet niks af aan bovenstaande vaststellingen. Niet alleen maakt dit document een gesolliciteerde indruk, daarnaast preciseert dit document niet met welke dame u een relatie gehad zou hebben en door welke "terroristische groepering" u ten gevolge hiervan vervolgd zou zijn. Deze vaagheid roept twijfel op over het waarheidsgehalte van dit schrijven. Betreffende het door u neergelegde attest opgesteld door de voorzitter van de gemeenteraad A.(...) N.(...) A.(...) geldt dezelfde vaststelling. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de identieke bewoording die A.(...) M.(...) M.(...) en A.(...) N.(...) A.(...) in de betreffende documenten gebruiken de gesolliciteerde indruk die deze documenten maken versterkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) juncto artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, de schending van de artikelen 57/6, laatste alinea en 62 van de Vreemdelingenwet juncto de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de schending van de artikelen 17, § 1 en 19, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, voert verzoeker aan dat zijn raadsman er tijdens het gehoor heeft op gewezen dat uit verzoekers reacties blijkt dat hij minderbegaafd is, dat tevens zijn raadsman aan de dossierbehandelaar de vraag heeft gesteld of deze de noodzakelijke opleiding had genoten om minderbegaafden te interviewen en deze vraag noch het antwoord van de dossierbehandelaar in het gehoorverslag werden opgenomen. Bijgevolg is het gehoorverslag volgens verzoeker nietig en kan het niet nuttig dienen tot ondersteuning van de bestreden beslissing.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat hij niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk een relatie had met de dochter van een verantwoordelijke van Hezbollah. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat hij niet het minste begin van bewijs voorlegt van het bestaan van deze relatie, hij niet vertrouwd is met een aantal elementaire gegevens betreffende de identiteit en de levensloop van zijn vriendin, zoals uitvoerig wordt uiteengezet, hij weinig concreets kan vertellen met betrekking tot de vader van zijn vriendin en zijn beschrijving van het verloop van zijn relatie vaag is, alsook zijn beschrijving van de bedreigingen die zijn ouders na zijn vlucht zouden hebben ondergaan.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

2.4. Waar verzoeker zijn verweer in hoofdzaak steunt op zijn bewering minderbegaafd te zijn wijst de Raad erop dat deze bewering niet volstaat om de resultaten van het gehoor en derhalve de motieven van de bestreden beslissing zonder meer te ontcrachten. Dit klemt des te meer nu verzoeker ook ter terechtzitting geen toelichting kan verschaffen over wat eigenlijk bedoeld wordt met het begrip "minderbegaafd". De stelling van verzoekers raadsman dat bepaalde elementen niet in ruimte en tijd kunnen gesitueerd worden en dat uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij door zijn "vriendin" misbruikt werd is niet afdoende. Immers, indien verzoekers verstandelijke vermogen zo minimaal zou zijn dat hij geen coherente verklaringen kan afleggen en voor een interview een daartoe speciaal opgeleide persoon nodig is, is de Raad van oordeel dat de incoherentie van de verklaringen moet blijken uit alle elementen van zijn voorgehouden relaas, aldus ook uit zijn reisverslag. Het is niet omdat verzoeker een incoherent relaas opdist dat zijn verstandelijk vermogen van dien aard is dat eigenlijk geen verklaringen kunnen worden afgenomen. De Raad wijst er bovendien op dat het niet aannemelijk is dat de asielinstanties geen verder onderzoek zouden plegen indien zij een vermoeden zouden hebben dat de asielzoeker niet in staat is om verklaringen af te leggen omwille van een beperkt verstandelijk vermogen.

2.5. De Raad ziet niet in op welke wijze de bestreden beslissing de artikelen 17, § 1 en 19, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou kunnen schenden aangezien deze bepalingen niet meer van toepassing zijn. Immers, artikel 5 van genoemd koninklijk besluit preciseert dat de bepalingen van Afdeling 1, waaronder de artikelen 17 en 19 ressorteren, slechts van toepassing zijn in het kader van de behandeling van de dringende beroepen op basis van artikel 63/2 van de wet en van de verdere onderzoeken op basis van artikel 63/3 van de wet. Overeenkomstig artikel 69 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zijn de artikelen 63/2 en 63/3 van laatstgenoemde wet opgeheven zodat verzoeker zich niet langer kan beroepen op de artikelen 17, § 1 en 19, § 2 van voornoemd koninklijk besluit.

2.6. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker zijn beschuldiging ten aanzien van de dossierbehandelaar niet aantoonst. Het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist of onvolledig weer te geven. Het wordt niet voor akkoord ondertekend door de vreemdeling en maakt geen authentieke akte of proces-verbaal uit. Niettemin bestaat, tot bewijs van het tegendeel, het vermoeden dat wat in het gehoorverslag werd opgenomen overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard. Het volstaat dan ook niet eenvoudigweg te beweren dat een bepaald incident niet werd opgenomen in het gehoorverslag. Verzoeker dient deze beweringen te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens en hij blijft op dit vlak in gebreke. Het gehoorverslag is dan ook geenszins nietig zodat het wel degelijk nuttig kan dienen ter ondersteuning van de bestreden beslissing.

2.7. Zo verzoeker nog betoogt dat hij zijn zaak niet zo volledig mogelijk kon aanbrengen aangezien de dossierbehandelaar niet geschoold zou zijn geweest om een minderbegaafde correct te ondervragen, wijst de Raad op hetgeen onder punt 2.4 werd uiteengezet. Verzoeker toont overigens geenszins aan dat hij "minderbegaafd" zou zijn. Op basis van zijn verklaringen zoals deze werden opgenomen in het gehoorverslag kan geenszins worden geconcludeerd dat verzoeker dermate verstandelijk beperkt zou zijn dat hij niet in staat is om een coherent relaas te doen over de feiten die zich hebben voorgedaan en die de rechtstreekse aanleiding hebben gevormd tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt daarentegen dat verzoeker wel degelijk in staat is om zijn leefwereld in tijd

en ruimte te situeren. Zo geeft hij onder meer een gedetailleerde uiteenzetting met betrekking tot zijn reisweg vanuit Libanon naar België. Slechts wat betreft zijn voorgehouden relatie met de dochter van een verantwoordelijke van Hezbollah blijkt verzoeker niet in staat te zijn duidelijke en overtuigende verklaringen af te leggen. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet in het minst duidelijk maakt welke aspecten van zijn relaas hij niet heeft kunnen uiteenzetten of welke elementen hij nog aan zijn relaas had willen toevoegen. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker aan het einde van zijn gehoor uitdrukkelijk werd gevraagd of hij nog iets had toe te voegen aan zijn relaas (administratief dossier, stuk 4, p. 11), een mogelijkheid waarvan hijzelf geen gebruik heeft gemaakt. Gelet op de vaststellingen van de bestreden beslissing, die correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en raken aan de kern van verzoekers relaas en die in het verzoekschrift niet worden verklaard noch weerlegd, kon de Commissaris-generaal op goede gronden oordelen dat verzoeker het bestaan van de relatie die aan de basis zou liggen van zijn voorgehouden problemen in Libanon niet aannemelijk maakt en derhalve niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtmotieven. De motivering van de bestreden beslissing blijft gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.8. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaanvraag, merkt de Raad op dat dit feitenrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS